

Leib temma käest saab párritud,
Mis rahwas maal ja linnas sõdb,
Ra se, kes paljast rahha teeb,

„Oh põllomees siis árra siitle:
Ma külwan poldo, harrin maad!
Seal jures nüud ka sedda mótle:
„Oh Jummal anna helded a'ad!
„Kui pudub Sinno õnnistus,
„Siis on mo tò kõik furwastus!"

„Gi olle sinnul ommal súa,
Gi ellada sull' posse há,
Kui sull' ei olle wilja múa,
Siis on sull' ommal fitsas ká:
Kui kašwab pold sull' wágga háást,
Siis tulleb se kõik Jéssja käást!

„Sa Jummal! olled ello Loja
Ja tahhad anda helded a'ad
Siis koggo pilwed, anna soja
Ja soenda ja kasta maad
Nünd jálle selle aasta sees,
Mis praego tulleb meile ees.

„Ni kaua, kui ma-ilm on seisnud,
Ni kaua seisab Sinno arm,
Ni kaua, kui on páike tõusnud,
Ni kaua näitab Sinno sõrm,
Et jálle ue aasta tood,
Uut toito maast ja merrest lood.

„Sa aitad armust iggapiddi
Ja kuled meie palwe héält
Ei Sinna meie palwest tüddi
Kui possume, Sa kuled pealt
Ja tahhad uel aastal ka
Meid jálle täita römuga.

„Oh Jummal kela armust árra,
Siis sõda, werre-wallamist
Ja margust, ohnust, tülli, kárra,
Wee uppust ja põllemist:
Mis rikkuks maad ja linnad teal
Ja ahhastust toots ilma peal.

„Kus ilma peal on pudus, hádda,
Ja waesed lapsed leinawad,
Siis wáhhenda, oh Jéssand sedda,